

буде надређена, већ мора искључиво да се ограничи само на оцену уставности и законитости. А то опет значи да уставни суд не сме да задире у законодавство и стварање права нити у вођење некакве текуће политике, што би га одвело у сферу извршне власти и деловања њених органа. Овај суд је, истина, најближи редовном суду по свом начину рада и доношења одлука, али су њихове функције ипак различите, не смеју да се мешају јер редовни судови доносе акте (одлуке) који се тичу само странака у спору, док су одлуке уставних судова шире и делују *erga omnes*, с тим да могу имати и шири политички значај.

1. НАДЛЕЖНОСТ (ФУНКЦИЈЕ) УСТАВНОГ СУДА

Уставни судови су органи који су позвани да решавају различите уставне спорове, а то су спорови који су везани за устав и његову примену. Међу тим споровима се издвајају они најважнији који се односе на нормативну контролу и којима се цени уставност и законитост нормативних аката једне земље, с тим да уставни судови врше и друге функције које су специфичне за одређене земље. При томе се посебно издваја и истиче Уставни суд Немачке као узор уставног судства и као орган са широким (најширим) надлежностима, односно функцијама. Но углавном сви уставни судови имају мање-више сличне функције, и то следеће:

а) Нормативна контрола

Уставни судови на првом месту врше ову нормативну контролу и оцењују уставност и законитост нормативних аката и старају се о њиховом довођењу у склад са правним поретком.

Овој нормативној контроли најпре подлежу закони, али и нижи правни акти (подзаконске снаге), што опет значи да акти који имају снагу устава не би требало да буду предмет ове контроле, што је и логично јер немају испред себе један виши акт према коме би се усклађивали. Но, изузетно, и такви акти могу бити подвргнути уставносудској контроли, као рецимо у Аустрији где Уставни суд цени и незаконитост међународних уговора а они се (и по оцени самог Келзена) сматрају „непосредно уставним“ државним актима. Што се тиче закона, сви они без разлике подлежу овој контроли а у федерацији тој контроли подлежу и закони федералних јединица који морају да буду у сагласности са федералним (савезним) законима. Но, како се специфичност федерације огледа у супрематији